Els Dragons Catalans, una melé d?esport, cultura i tradició

Catalunya Nord | 12-01-2020 | 13:02

Els Dragons Catalans

La història dels Dragons Catalans de Perpinyà és breu, però aquest recorregut encara tímid no impedeix que la seva essència i filosofia ja sigui ben coneguda arreu. El projecte d?aquest club de Rugbi a 13 va néixer el 2005, a partir de la Union Treiziste Catalane, un club que havia estat fundat poc abans, el 2000, a través de la fusió entre el XIII Catalan i l?AS Saint-Estève. L?objectiu de la iniciativa era concís: participar en la Superlliga Europea de Rugbi a 13, l?única competició professional d?aquesta modalitat de rugbi que existeix a l?hemisferi nord del planeta.

Sota la presidència de l?emblemàtic Bernat Guasch, ànima i veu de l?entitat, i aixoplugats per l?Estadi Gilbert Brutus de Perpinyà, l?equip va emprendre a partir del 2006 una aventura que va resseguir un itinerari gradual: després d?un lògic període d?aclimatació, l?equip nord-català va començar a sumar gestes rellevants, com ara el fet d?arribar a la final de la Copa Challenge sota les ordres de Mick Potter, el tècnic d?aleshores, la qual cosa els convertia en el primer equip no anglès en arribar al darrer partit de la competició, un matx que van perdre a un estadi de Wembley ple a vessar contra el St. Helens RFC (30-8). Ara bé, després d?uns anys competint a bon nivell, amb semifinals de la mateixa Challenge Cup (2010) i de la Super League (2009 i 2014) a la butxaca, els Dragons, o els Dracs, com també són coneguts, es van treure l?espina una dècada més tard: el 2018, en el mateix escenari de Wembley, van derrotar el Warrington Wolves (20-14) i van esdevenir, així, el primer club de fora el Regne Unit en aixecar el trofeu de la competició.

Fermes conviccions

Ara bé, la transcendència dels Dragons va més enllà del terreny de joc. Un exemple el trobem en el seu estadi, on cada dia de partit sona l?himne dels Segadors, l?himne oficial del club, i on el conjunt de la Catalunya del Nord intenta batre l?oponent engalanat amb els colors groc i vermell de la senyera. ?Des de l?inici, el 2006, es va escollir els Segadors com a himne, i a l?estadi de Perpinyà sempre hi ha un locutor en català i mai onegen les banderes franceses, sinó les senyeres, els nostres símbols d?identitat?, explica el locutor de l?Estadi Gilbert Brutus, Enric Balaguer, qui també destaca com a moments cabdals la rebuda al Palau de la Generalitat el 2007, amb motiu de l?accés a la final de la Challenge Cup, i les bones relacions gestades amb el Futbol Club Barcelona, un vincle que es va traduir el passat 18 de maig amb un partit de la Super League entre els Dracs i el Wigan al Camp Nou (foto).

Més enllà d?això, el club també prepara un altre esdeveniment majúscul. ?Farem un partit dedicat a la catalanitat el pròxim 27 de juny, on hi haurà animació en català, actuacions castelleres i la llengua catalana com a protagonista?, subratlla Balaguer.

Els objectius

Amb les estructures esportives i extraesportives consolidades, el club encara una nova temporada amb il·lusió. Ho fa amb el tècnic britànic Steve McNamara novament a la banqueta -ja és el quart curs consecutiu que lidera el conjunt des de la pissarra-, i amb el capità Rémi Casty com a principal abanderat d?un bloc que també compta amb una important base de joves valors i amb fitxatges d?autèntic luxe, com ara l?australià James Maloney o Joel Tomkins o el retorn de Josh Drinkwater. L?objectiu? ?Evidentment volem aconseguir la classificació per a les fases finals i, perquè no, l?accés a la final i la victòria, res és impossible?, conclou Balaguer.

Autor: Redacció